

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122010176
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4122010176.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovanej A. B., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 22.11.2022, sp. zn. 4T/23/2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 28. decembra 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok.

Podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku sa trestná vec obžalovanej A. B., narodenej XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., A. XXX/XXX, pre skutok v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra z 09.02.2022 sp. zn. 3Pv 576/4403-23 právne posúdený ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. na E. F., nachádzajúcom sa v katastrálnom území obce C., po predchádzajúcej slovnej výmene názorov, pristúpila k poškodenému G. H., ktorý v tom čase pomocou palcového RC vysielača zn.Jeti, typu DS-16, ovládal vo vzduchu letiace modelárske lietadlo - súťažný špeciál typu F3m, Extra 300 s rozpätím krídiel 3,17 m, červeno-modro-bielej farby, pričom vysielač sa mu snažila vytrhnúť z rúk, čím poškodila ovládanie vysielača, v dôsledku čoho uvedené lietadlo spadlo zo vzduchu do neďalekého poľa, kde sa po náraze vznietilo a následne zhorelo, čím poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. I. XX, spôsobila poškodením vysielača škodu vo výške 72 Eur a zničením modelu lietadla škodu vo výške 6860 Eur,

p o s t u p u j e J. K. J. L. L. I. C., ktorý by mal zažalovaný skutok prejednať ako priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa konajúci samosudkyňou napadnutým rozsudkom uznal obžalovanú A. B. (ďalej len „obžalovaná“) vinnou zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. na modelárskom letisku, nachádzajúcom sa v katastrálnom území obce C., po predchádzajúcej slovnej výmene názorov, pristúpila k poškodenému G. H., ktorý v tom čase pomocou palcového RC vysielača zn.Jeti, typu DS-16, ovládal vo vzduchu letiace modelárske lietadlo - súťažný špeciál typu F3m, Extra 300 s rozpätím krídiel 3,17 m, červeno-modro-bielej farby, pričom vysielač sa mu snažila vytrhnúť z rúk, čím poškodila ovládanie vysielača, v dôsledku čoho uvedené lietadlo spadlo zo vzduchu do neďalekého poľa, kde sa po náraze vznietilo a následne zhorelo, čím poškodenému G. H., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom C. I. XX, spôsobila poškodením vysielača škodu vo výške 72 Eur a zničením modelu lietadla škodu vo výške 6860 Eur.

Za to jej uložil podľa § 245 odsek 2 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody osem mesiacov, výkon ktorého jej podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu jeden rok.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenému G. H., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom C. I. XX, škodu vo výške 6 932 Eur.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanej, jej obhajcovi, okresnému prokurátorovi a poškodenému oznámený vyhlásením na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 22.11.2022 v ich prítomnosti, ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podala odvolanie obžalovaná smerujúce proti výroku o vine, treste, náhrady škody, ako aj konaniu, ktoré napádaným výrokom predchádzali, ktoré bližšie písomne odôvodnila prostredníctvom zvoleného obhajcu.

Uviedla v ňom, že do dnešného dňa nebolo ustálené, akým spôsobom, ktorý nevzbudzuje zásadné pochybnosti, sa mala akejkolvek trestnej činnosti dopustiť,

- má za to, že je dostatočne uvedomelá osoba, aby vedela vyhodnotiť, že fyzické násilie nerieši konfliktne situácie, preto ani nevyhodnocovala situáciu tak, aby konala spôsobom uvedeným v obžalobe,
- zotrváva na všetkých prezentovaných skutočnostiach ohľadom svojho zdravotného stavu, kedy nedokáže vynaložiť väčšiu silu, aby mohla „vytrhnúť“ poškodenému diaľkové ovládanie z jeho rúk,
- trestné konanie je poznačené viacerými procesnými chybami, ktoré majú dopad na správnosť vyhodnotenia súdom a v dôsledku toho tiež na zákonnosť rozhodnutia v podobe rozsudku.

V prejednávanej veci bol celkom opomenutý princíp ultima ratio, ktorým sa trestné právo vyznačuje. V danom prípade ide o štandardný občianskoprávny spor, ktorý bolo žiadúce (už keď sa tak poškodený rozhodne) riešiť na príslušnom všeobecnom súde, na ktorom bolo potrebné viesť riadne dokazovanie, ktorým by bolo preukazované jej konanie, konanie poškodeného, vznik škody (vr. výšky škody) a príčinná súvislosť medzi konaním a vznikom škody. Možno konštatovať, že trestné právo a jeho inštitúty sú v danom prípade zneužitá a ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku podľa názoru obhajoby nesprávne aplikované.

Uvedené prezentuje tiež vlastné správanie poškodeného, ktorý sám podal dňa 18.11.2022 na Okresný súd Nitra žalobu o náhradu škody za zničenú vec, ktorou sa domáhal náhrady škody, všetko podľa civilného sporového poriadku, v rovine civilného práva.

Následne, a to po vydaní rozsudku tento vzal žalobu späť podaním zo dňa 23.11.2022, v dôsledku čoho Okresný súd Nitra konanie uznesením zo dňa 11.01.2023, sp. zn. 9C/106/2022 zastavil.

Už na tomto mieste konanie poškodeného prezentuje spôsob, akým sa mala celá vec uberať, a to civilným sporom, kde by bolo dokazovanie namierené práve na preukázanie jej domnelého zavinenia, úmyslu, ktorý nikdy z jej strany nejestvoval, a najmä vzniku akejkolvek škody, jej výšky a v neposlednom rade príčinnej súvislosti.

Namietla nevykonanie výsluchu ošetrojúceho lekára, ktorý mal ozrejmiť okolnosti jej zdravotného stavu, nemožnosti vzhľadom na motoriku a silu v končatine konať spôsobom opisovaným v obžalobe. Tento dôkaz bol navrhovaný ako dôkaz v jej prospech a nič jeho vykonaniu nebránilo. Preto považuje rozhodnutie súdu, ktorým ho ako návrh na dokazovanie odmietol, za nezákonný, odporujúci zásadám trestného poriadku.

Skutočnosť, že vie voľne pohnúť rukou do vzduchu a otvoriť si dvere, čo nevyžaduje väčšiu silovú náročnosť a motorickú záťaž neznamená, že je fyzicky schopná konať spôsobom, opisovaným v obžalobe, čo v konečnom dôsledku mal a mohol vysvetliť aj jej lekár.

Navyše, súd síce spomenul, že bolo prečítané stanovisko jej lekára ako listinný dôkaz, avšak jeho obsahu sa žiadnym spôsobom nevenoval, nevyhodnotil ho ani jednotlivo, ani v súhrne s ostatnými (zákonnými) dôkazmi.

Súd nevykonala riadne dokazovanie za účelom zistenia výšky škody, ktorú jej v rozhodnutí dal povinnosť nahradiť, nezaoberal sa konfiguráciou lietadla, skutočnosťou, že lietadiel malo byť v daný deň na letisku viac, skutočnosťou, že konfigurácia modelu, ktorý poškodený deklaruje ako zničený, skutočne bola taká, ako je uvádzaná v zmluve, ktorú predložil poškodený, a ktorú vlastne aj sám kreoval. Súd sa nezaoberal

skutočnosťami uvádzanými obhajobou ohľadom inzerovania lietadla rovnakého typu (model), avšak za podstatne nižšiu cenu. Z ničoho nevyplýva, že konfigurácia lietadla pozostávala v rozhodnom čase skutočne zostave komponentov uvedených v zmluve, ktorá bola podpísaná dávno predtým, pričom kedy mohlo a malo dôjsť k jej zmene v čase.

V tejto časti súd nereflektoval na požiadavku o výsluch policajtov, ktorí boli spôsobilí sa vyjadriť k obsahu videa, ktoré mali spoločne s jedným zo svedkov bezprostredne po nehode vidieť, toho videa, ktorého časť sa následne mala zmazať. Zároveň sa súd nezaoberal ani námietkou, že neboli dôkladne zaistené zvyšky poškodenej veci, na podklade ktorej by bolo možné určiť konfiguráciu modelu a výšku jeho trhovej ceny v rozhodnom čase (pozn. k identifikácii lietadla boli poskytnuté výlučne čierno-biele fotografie, na ktorých nie je zrejme sfarbenie).

Súd sa rovnako nijako nevyjadril a nevysporiadal so skutočnosťami prezentovanými zo strany obhajoby, čo do predaja totožného modelu lietadla samotným poškodeným na internete. Túto námietku jednoducho prehliadol, čím ju nechal ako námietku navádzajúcu k výstupu v prospech obžalovanej, ako jednu z mnohých, nepovšimnutú.

V ďalšom poukazovala na nepoužiteľnosť výsluchov svedkov, a to vzhľadom na vopred uskutočnenú dohodu svedkov o spôsobe, akým budú v trestnej veci vypovedať, čo obhajoba namietala už v úvode trestného konania, nakoľko jednotliví svedkovia vypovedali naučeným spôsobom, čo sa odzrkadlilo vo formulovaní svojich svedeckých výpovedí tzv. „od slova do slova“. Táto skutočnosť je zrejma zo spisu. Navyše súd nereflektoval na poukázané rozpory vo svedeckých výpovediach.

V dôsledku neprípustnosti svedeckých výpovedí ako dôkazu (avšak aj všeobecne) nemôže predložený videozáznam slúžiť ako zákonne získaný dôkaz, nakoľko vzhľadom na skutočnosti uvedené v tomto odôvodnení odvolania tento bol vyhotovený v rozpore so zákonom. Tento mal podľa tvrdení súdu predstavovať len podporný dôkaz k svedeckým výpovediam, avšak tieto sa javia ako účelové a v toho dôsledku nezákonné, teda nie je v zásade čo podporiť.

Ako ďalšiu vadu konania vnímala skutočnosť, že súd nevykonal navrhované dôkazy a povýšil tak rýchlosť rozhodnutia (nevedno prečo) nad dôslednosť a zákonnosť celého konania (dôkazy svedčiace v môj prospech, preukázanie konfigurácie lietadla, výšky škody).

Súd v rozpore s jednou zo základných zásad trestného konania neaplikoval zásadu in dubio pro reo, a nanajvýš pochybné výpovede a nesprávne vyhodnotené dôkazy pri odôvodnení svojho rozhodnutie (rozsudku) interpretoval v jej neprospech, t. j. protichodne, ako tomu má v zmysle uvedenej zásady byť. Súd nevyhodnocoval zákonné dôkazy vo vzájomných súvislostiach, v zásade nemožno vnímať v rozsudku nič, čo by svedčilo v jej prospech, nakoľko tieto skutočnosti súd odizoloval.

Na základe uvedených skutočností navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol tak, že podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku ju spod obžaloby prokurátora pre zažalovaný skutok oslobodí; eventuálne po zrušení vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovanej sa vyjadril poškodený písomne prostredníctvom splnomocneného zástupcu.

K čl. I napadnutý rozsudok považuje za správny a spravodlivý, nakoľko obžalovaná cielene prišla (s úmyslom „vybaviť si účty s modelármi“, t. j. úmyselne) na súkromný pozemok modelárskeho letiska, opatrený na prístupovej ceste tabuľami upozorňujúcimi, že ide o súkromný monitorovaný pozemok, a to za neprimeraného jej agresívneho správania hneď od vystúpenia z jej auta, (pričom svedkovia H. a E. ju upozornili, aby nešla ku mne), čo nerešpektovala a rýchlo následne pristúpila ku mne s jej agresívnou konfrontáciou a aj jej fyzickým zásahom do riadenia môjho súťažného modelárskeho lietadla, ktoré následkom jej zásahu havarovalo a po páde okamžite zhorelo. Uvedeným jej konfliktným správaním počas celého pobytu na letisku, je preukázané, že nešla nič riešiť bezkonfliktným spôsobom, ale hneď konala konfliktné, akoby už prišla s rozhodnutím na niekom si vybiť zlosť a hneď aj niekoho „potrestať“, čomu nasvedčuje, aj videozáznam, zaznamenávajúci odchod obžalovanej z letiska po čine a horiace lietadlo (celkový čas trvania 0:03:41, preložený zo strany mňa ako poškodeného), ktorý zachytil, keď po spôsobení škody (páde lietadla) obžalovaná spokojne odchádza a pred nastúpením do jej auta spokojne si ešte aj odôvodňuje nahlas pred prítomnými, že konala správne slovami: „tak ako som s ním mala, mal si to zastaviť“ (čas videonahrávky 0:01:21), čím sama preukazuje, že spôsob, akým poriešila so mnou danú situáciu bol pre ňu tým najsprávnejším riešením a spôsobenie škody ju vlastne uspokojilo a bolo pre ňu „akousi pomstou alebo satisfakciou“ za to, že sa nesprávne domnievala, že som mal letať nad jej rančom. Vôbec neprejavila žiadnu ľútosť nad tým, čo spôsobila, dokonca hrdo odchádzala a v čase videonahrávky 0:00:13 na kričanie jej vnuka, že lietadlo horí, hrdo uvádza „to je ich problém“. Zavinenie pádu lietadla obžalovanou potvrdzuje práve aj videonahrávka v čase (0:01:18), kedy svedok E. hovorí

obžalovanej , že mi vybrala vysielacu z ruky, na čo obžalovaná neuviedla, že by to nebola pravda, ale naopak sama seba usvedčila slovami "tak ako som s ním mala, mal si to zastaviť" (čas videonahrávky 0:01:21), čím sa sama priznala, že zavinila pád lietadla. Zavinenie obžalovanej preukazuje aj jej reakcia, keď jej svedok Zvalo hovorí, že lietadlo zhorelo, ona odpovedala: "Máte ho poistené" (čas 0:00:35). Neadekvátnosť jej agresívneho konania je preukázaná i jej vyjadrením (str. 4 zápisnice z PO z 28.6.2022 posledná veta jej výpovede). "Nikdy predtým sme sa u prenajímateľa cvičiska nest'azovali na to, že lietadielka nalietajú na náš ranč a rušia kone", čo preukazuje, že nemala dôvod konať tak konfliktne. Svedok Zvalo vo videonahrávke povedal obžalovanej, keď si sadala pri odchode z letiska do auta, že to sa nerobí, čo žalovaná žiadnym spôsobom nepopierala. Poukazujem na dôležitú skutočnosť, že žalovaná sa počas celého trvania videonahrávky ani raz nevyjadrila, že by som si mal sám spôsobiť pád lietadla.

K čl. II nemá žiadnu vedomosť o tom, že by svedkovia E. a H. svoje výpovede koordinovali a ja som tiež so žiadnym svedkom výpovede nekoordinoval a nijako to nevyplýva ani z vykonaných dôkazov. Preto považujem vyjadrenia obžalovanej za účelové.

Práve naopak, výpovede svedkov na strane obhajoby vykazujú rozpory a nesúlad medzi sebou navzájom ako aj s inými dôkazmi vrátane audiovizuálnych záznamov a fotodokumentácie, nakoľko napr. obžalovaná uviedla (str. 3 zápisnice z PO z 28.6.2022), že "poškodený nekontroloval svoje lietadlo, stále sa pozeral do toho monitoru" čo je nepravdivé a nelogické, nakoľko diaľkový ovládač nemal monitor na ktorom vidieť lietadlo ako letí, lietadlo som ovládal rukami prostredníctvom dvoch ovládacích páčiek (kniplov), pričom som sa pozeral stále na lietadlo, inak sa to nedalo, ďalej na otázku, či vie zdvihnúť pravú ruku do výšky ramena uviedla - "nie" (str. 13 záp.) pričom videozáznam preukázal opak, keď zachytáva ako pravú ruku dvíha až do úrovne hlavy, ďalej uviedla: "pravú ruku mám nefunkčnú" videozáznam však zachytil, ako si pravou rukou otvára auto potiahnuč kľučku dverí auta a hneď následne pravou rukou vo výške jej hrudníka otvára (0:01:02) aj masívne krídlo dverí na aute typu SUV. Obžalovaná sa snaží v odvolaní navodiť dojem, že na premoženie mňa by potrebovala silu v ruke, ale bolo preukázané výpovedami svedkov, že na vytrhnutie diaľkového ovládača z mojich rúk (najmä, ak som to nečakal) alebo na potiahnutie páčok ovládania (kniplov) netreba vyvinúť väčšiu silu, stačí oveľa menšia sila (diaľkový ovládač sa nedrží silno, keď mám oba palce na citlivých páčkach) ako ona sama preukázala otvorením dverí auta typu SUV.

Svedok B. (na strane obhajoby) sa vyjadril (str. 12, ods. 1 zápisnice z PO z 28.6.2022), že obžalovaná "má pravú ruku nefunkčnú po mozgovej príhode", čo bolo vyvrátené videozáznamom, ďalej uviedol (str. 12, ods. 3 záp.), že "to lietadlo najprv plachtilo a potom kleslo, skĺzlo po takej burine, zostalo stát v tej burine." ... ďalej na (str. 13, ods. 1 záp.) uviedol "burina do ktorej lietadlo spadlo bola vo výške cca 40 cm.), ktoré tvrdenia boli vyvrátené aj videozáznamom, na ktorom je vidieť, že pole je zorané a do roviny zavalované bez buriny, ďalej svedok (str. 12, ods. 4 odspodu záp.) na otázku či svedok videl, že by obžalovaná nejakým spôsobom uchopila ovládač svedok uviedol "to som nevidel. Môj názor je ten, že poškodený potom, čo pár krokov odstúpil od mojej ženy, sám hodil ovládač o zem, lebo je mladý..." Svedok sa sám priznal, že nič nevidel a že iba vyjadruje svoj názor, čo nemôže poslúžiť ako dôkaz, čím tvrdenie obžalovanej, že som mal hodiť sám ovládač na zem nebolo žiadnym svedkom a ani iným dôkazom preukázané.

Svedkyňa A. H. (na strane obhajoby/pravdepodobne manželka jej syna) uviedla, že na mieste činu nebola prítomná a že, keď prišli svokrovci domov tak je povedali, že sa tam pohádali, ale nič konkrétnejšie jej nepovedali. Uviedla, že "to lietadielko lietalo nad tými poľami, neviem z akej vzdialenosti som ho videla. Neviem ani aké zafarbenie malo to lietadielko". Ďalej uviedla: "Ja som videla lietať nejaké lietadielka, netvrdím, že lietali nado mnou. Určite nelietali nad jazdiarňou, kde sme jazdili. V rámci rodiny, svokrovci aj rozoberali, čo sa na letisku odohralo, počula som niečo také, že ten mladý nejakým spôsobom hodil ovládač na zem, neviem ako, ale že potom aj lietadlo spadlo" Z uvedeného mi vyplýva, že svedkyňa potvrdila, že žiadne lietadlo nad jazdiarňou nelietalo, čím aj sama vyvrátila výpovede obžalovanej a zároveň aj potvrdila, že obžalovaná a svedok B. sa po čine rozprávali o okolnostiach týkajúcich sa ich výpovedi, resp. ktoré mali byť predmetom ich výpovedí, čím som názoru, že tak koordinovali svoje výpovede, preto výpovede obžalovanej a svedka B. (jej manžela ako blízkej osoby) sú nedôveryhodné a najmä účelové a nepravdivé.

K čl. II (str. 2 dolu odvolania) uviedol, že obžalovaná bola v samotnej nahrávke upovedomená o jej vyhotovení a žiadnym spôsobom a ani jedenkrát nevyjadrila nesúhlas s jej vyhotovením, navyše na nasledovné slová svedka E.: “a ste na súkromnom pozemku, všetko natoč (čas 0:00:15)” reagovala súhlasným vyjadrením : “to je v poriadku” čím aj vyslovene súhlasila aj s nahrávaním (0:00:18). Následne opakovane upovedomil obžalovanú na nahrávanie aj svedok A. H. s vyjadrením: “my si Vás nahrávame” (čas 0:00:27) a ani v tomto druhom prípade obžalovaná žiadnym spôsobom nevyjadrila nesúhlas hoci sa taktiež nachádzala v bezprostrednej blízkosti svedka H., čím súhlasila s jej vyhotovením. Navyše, pri vstupe na pozemok modelárskeho letiska, ktorý je v súkromnom vlastníctve, je riadne pri prístupovej ceste, po ktorej prišla motorovým vozidlom aj obžalovaná, osadená tabuľa s upozornením, že ide o monitorovaný súkromný pozemok, z čoho je jednoznačne preukázané, že na súkromný pozemok vstupuje na základe vlastného rozhodnutia s tým, že bude na ňom aj monitorovaná. Uvedené potvrdzujú aj vyjadrenia svedkov E. a H.. Taktiež aj svedok obhajoby B. potvrdil vo svojej výpovedi (str. 13, ods. 3 záp.) že nemal námietky k zhotovovaniu videozáznamu, keď uviedol na otázku, či vnímal, že na tom letisku ho natáčajú na telefón svedok uviedol: “Áno vnímal, som to. Mladý pán cvakal a robil si zábery. Ja som tomu pánovi, čo robil záznam na telefón nič nepovedal.” Z uvedených dôvodov sú námietky obžalovanej účelové a právne irelevantné.

K záveru čl. II odvolania (str. 3 hore) k bodom v ňom uvádzaným obžalovanou uviedol:

- a) trestná činnosť obžalovanej bola preukázaná najmä výpoveďami svedkov, ako aj videozáznamom, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a značnou aj farebnou fotodokumentáciou, ako aj zápisnicou z miesta činu prvolanými príslušníkmi PZ.
- b) videozáznam i svedkovia preukázali konfliktné správanie obžalovanej
- c) to, že obžalovaná má silu na vytrhnutie diaľkového ovládača preukázala sama vo videozázname, keď otvorila dvere auta typu SUV pravou rukou, okrem toho to preukázali aj svedkovia.
- d) vyhodnotenie súdu bolo založené na viacerých typoch zákonných dôkazov posudzovaných vo vzájomnej súvislosti.

K čl. III. bodu A) odvolania (str. 3) uviedol, že nie je odôvodnené, aby bolo možné posúdiť čin obžalovanej ako klasický iba občiansko-právny spor, nakoľko jej správanie zaváňalo značnou aroganciou a agresivitou, teda protispoločenské správanie a aj úmysel, vopred rozhodnutie si sadnúť do auta a ísť si na letisko vybaviť účty s modelármi, teda tak sa rozhodla vopred a aj to zrealizovala, a po príchode bola hneď konfliktná a agresívna, hoci bola upozorňovaná na vznik škody, upozornenia vedome nerešpektovala a agresívnym správaním spôsobila škodu 6932 €, hoci vedela, že túto škodu môže svojím správaním spôsobiť, pričom jej vyjadrenia pri odchode možno vyhodnotiť, že bola spokojná so spôsobením škody a navyše všetkým prítomným aj vyslovene potvrdila, že nemohla inak konať a to práve slovami: “tak čo som mala, keď to nezastavil” čo mám za to, že išlo o úmyselné konanie obžalovanej.

K čl. III bodu B) odvolania uviedol, ohľadom nevyslúchnutia lekára, že v konaní bolo viacerými výpoveďami svedkov ako i videozáznamom ako aj fotografiou bez akejkoľvek pochybnosti preukázané, že obžalovaná má pravú ruku natoľko funkčnú, že vie nielenže vytrhnúť diaľkový ovládač z ruky a potiahnuť za páčky jeho ovládania, ale aj otvoriť dvere na aute čas videozáznamu 0:00:52) ako aj dvihnúť ruku až do výšky hrudníka a ukazujúc prstom pred seba ju v tejto polohe aj dlhší čas podržať (čas videozáznamu 0:00:01). Z uvedených dôvodov by výpoveď lekára bola nadbytočná a nevhodná a hocijako by sa lekár vyjadril, bolo by to právne irelevantné, nakoľko viacero dôkazov dokazuje funkčnosť jej pravej ruky. Navyše aj samotná obžalovaná vo svojej výpovedi v zápisnici z 20.9.2022 na str. 2 v odseku 3 priznala, že aj pravú ruku môže používať kde uviedla: “Čo sa týka mojej pravej ruky, tak ramenný kĺb mám v poriadku, ale mám disfunkčnú dolnú časť prstov, v ktorých nemám žiadnu motoriku”, čo je v priamom rozpore s videozáznamom, nakoľko si prstami pravej ruky otvára dvere auta.

K čl. III bodu C) odvolania uviedol, že som v trestnom konaní podrobne a detailne preukázal, aké lietadlo mi obžalovaná zničila, tak výpoveďami svedkov ako aj farebnými fotografiami lietadla (tak pred pádom ako aj bezprostredne po páde na zhorenisku), ako aj videozáznamom, ktorý zaznamenáva (čas 0:03:10) ešte dohárajúce lietadlo na mieste činu a na ktorého zadnej časti - zvyšku smerovky vidieť bielo-modro-červene sfarbenie a na kuse zvyšku krídla zo spodnej strany červeno-biele sfarbenie. Detailne som preukázal aj výšku spôsobenej škody kúpnu zmluvou lietadla, vyjadreniami viacerých predajní o cene lietadla (WRC s.r.o., Vojtech SYSrinf), ktoré modelárske lietadlá predávajú dožadované vyšetrovateľom

PZ, detailným a kompletným cenníkom jednotlivých komponentov z ktorých bolo lietadlo poskladané stiahnutých z internetového e-shopu modelárskeho obchodu, vyjadrením servisného pracoviska výrobcu diaľkového ovládača o cene opravy diaľkového ovládania, ako aj výpoveďami svedkov o parametroch lietadla. Čo sa týka nájdania inzerátu obhajobou na nete, ktorým sa inzeroval predaj podobného lietadla, tak išlo o úplne iné lietadlo, s odlišnými parametrami a navyše oveľa menšieho, ako bolo lietadlo, ktoré mi obžalovaná zničila, čo bolo v konaní aj preukázané.

K čl. III bodu D) odvolania uviedol, že výpovede svedkov jeho, H. a E. sú konzistentné, neodporujúce si navzájom a je samozrejmé a štandardné, že výpovede svedkov nemôžu byť doslovne rovnaké. Právne relevantné je, že významovo a obsahovo preukazujú správanie obžalovanej pri skutku, kde je svedkami súhlasne preukázané, že osobne fyzický kontaktovala poškodeného (svedkovia použili slova: chytila, napadla, pomyksovala, mykla) a zároveň fyzický kontaktovala aj jeho vysielачku (svedkovia použili výrazy: schmatla, vytrhla, potiahla, trhať, chytila za), ktoré slovné vyjadrenia svedkov možno považovať za synonymá, vyjadrujúce tu istú vec, t.j. činnosť, čo vyplýva aj s tabuľky zapracovanej do odvolania obhajobou. Naše svedectvá neboli vopred dohodnuté, a ani sme nepotrebovali si dohadovať výpovede nakoľko trestný spis obsahoval videozáznam, na ktorom samotná obžalovaná bezprostredne po skutku odchádzajúc po páde lietadla z letiska sa sama svojimi vyjadreniami (hrubo zvýraznené na (1) prvej strane tohto vyjadrenia) priznala k spáchaniu skutku.

K čl. IV odvolania uviedol, že vyjadrenia obhajoby sa opakujú, k čomu uvádzam, že obžalovaná bola zo skutku spravodlivo usvedčená na základe veľkého množstva dôkazov rôzneho druhu, vyhodnotených správne vo vzájomnej súvislosti, k čomu nasvedčujú okrem výpovedí svedkov aj dôkazy naj autentickejšej sily a to fotografie a videozáznam z miesta činu a rovnako aj zápis príslušníkov PZ z miesta činu. Dokonca aj svedok obhajoby B. (manžel obžalovanej) potvrdil, že nevidel akým spôsobom ma obžalovaná fyzický kontaktovala a vyjadril iba svoj názor.

Audio-vizuálny záznam, predložený v konaní zo strany poškodeného pred súdom je riadnym zákonným dôkazom, ktorý vyhotovil svedok A. H. prostredníctvom svojho mobilného telefónu, z ktorého dôvodu tento dôkaz nebol v dispozícii poškodeného. Predmetná nahrávka je autentická, nebola žiadnym spôsobom pozmenená, tak, ako bola vyhotovená v mobilnom telefóne, tak bola aj súdu predložená, čo je posúditelné aj so samotnej nahrávky, nakoľko neobsahuje žiadne prerušenia alebo iné znaky neautentickejšej sily. Navyše videozáznam, ktorý svedok Zvalo vyhotovil bol odovzdaný v autentickej podobe už vyšetrovateľovi C. M. v prípravnom konaní a prehrávaný ako dôkaz na hlavnom pojednávaní. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd odvolanie obhajoby zamietol ako nedôvodné.

Odvolací súd, ktorému bola prejednávaná vec súdom prvého stupňa predložená na rozhodnutie o odvolaní obžalovanej, vo veci v súlade s ustanovením § 326 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože tam ustanovené zákonné podmienky boli splnené, lebo odvolací súd na podklade odvolania obžalovanej vo veci rozhodol podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd (a to z dôvodov ďalej uvedených iba) na podklade odvolania obžalovanej preskúmal odsudzujúci výrok o vine napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie nepochybne smerovalo, ako aj správnosť postupu konania, ktoré výrokom napadnutého rozsudku predchádzalo, a to aj z hľadiska prípadných, odvolaním obžalovanej nevytýkaných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého, v ustanovení § 371 odsek 1 Trestného poriadku uvedeného dôvodu.

Plnením z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávannej veci v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku zadovážený dostatok známych dôkazov, spôsobilých na objasnenie skutkových ale aj ostatných otázok uvedených

v ustanovení § 119 odsek 1 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku (teda aj a predovšetkým, či sa stal zažalovaný skutok, či má znaky trestného činu, kto ho spáchal a z akých pohnútok, aká je závažnosť činu, vrátane príčin a podmienok jeho spáchania, osobné pomery páchatel'a v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu a následok a výšku škody spôsobenej trestným činom), ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie predovšetkým o vine obžalovanej a v prípade jej uznania aj o obžalovanej uloženom treste a o poškodeným uplatnenom nároku na náhradu škody.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v jej hore uvedenom rozsahu odvolací súd tiež zistil, že súd prvého stupňa pri vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil takých podstatných, odsudzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku predchádzajúcich chýb, ktoré by boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby.

V hore naznačenej súvislosti považuje odvolací súd za potrebné predovšetkým uviesť, že aj skutkové zistenia súdu prvého stupňa a jeho úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných, zvlášť navzájom si odporujúcich dôkazov (výpovede obžalovanej a jej manžela, poškodeného a svedkov A. H. a N. O. E.), ktoré mali zásadný vplyv a význam pre zistenie skutkového stavu veci zažalovaného skutku, nie sú v rozpore ani s pravidlom pri dokazovaní „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“, pretože o tom, že obžalovaná napriek slovnému upozorneniu, aby sa k poškodenému nepribližovala, do poškodeného strčila počas toho, ako vo vzduchu ovládal modelárske lietadlo, v dôsledku čoho lietadlo spadlo, a následne zhorelo mal aj odvolací súd za zistené a preukázané bez dôvodných pochybností (teda nie „nad všetku pochybnosť“ prípadne „jednoznačne“, akých výsledkov ich hodnotenia sa v písomnom odôvodnení proti napadnutému rozsudku podaného odvolania domáha obžalovaná).

Aj právne úvahy súdu prvého stupňa, ktorými sa spravoval, keď všetky vykonaným dokazovaním zistené skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona dospejúc k záveru, o tom, že obžalovaná v prejednávanej veci zažalovaným skutkom formálne naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona po objektívnej aj subjektívnej stránke, sú podľa názoru odvolacieho súdu správne, a to zo všetkých tých dôvodov (skutkových okolností a právnych úvah), ktoré sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku (ktoré je v tomto smere v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku), na ktoré preto odvolací súd ako na zákonu zodpovedajúce a výsledkom vykonaného dokazovania opodstatnené iba poukazuje, nepovažujúc za potrebné ich žiadnym zásadným spôsobom pozmeniť, doplniť a ani spresniť, a to aj preto, že ani obžalovaná v písomnom odôvodnení ňou proti napadnutému rozsudku podaného odvolania neuviedla žiadne, v tomto smere relevantné, tak vykonané dôkazy hodnotiace, ako aj právne úvahy.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti však odvolací súd zistil, že obžalovaná v prejednávanej veci zažalovaným skutkom nenaplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona aj po materiálnej stránke, pretože vzhľadom na spôsob vykonania činu a okolnosti, za ktorých tento čin spáchala (poškodený mal lietadlom nalietať nad neďaleký ranč patriaci obžalovanej a plašiť tak kone) a z nich vyplývajúcu mieru zavinenia obžalovanej a jej pohnútku (zabrániť poškodenému v ďalšom nalietavaní v intraviláne nad jej objektom, nechcela spôsobiť haváriu lietadla a napokon tiež s prihliadnutím na jej vek (ide o 70 ročnú ženu) a citové rozrušenie (poškodený nalietavaním plašil jej kone) to, že pred spáchaním zažalovaného skutku, ale aj po ňom viedla riadny život), je závažnosť tohto jej činu nepatrná a preto podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nie je prečinom, ale mohol by byť prejednaný ako priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa dopustí aj ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku zničením alebo poškodením veci.

Podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a vec postúpi, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, ktoré odvolací súd vzal za dokázané, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a napokon (a predovšetkým) s poukazom aj na všetky vyššie uvedené právne úvahy, ktorými sa spravoval posudzujúc dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, na podklade odvolania obžalovanej podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku prejednávanej trestnú vec postúpil príslušnému J. K., J. L. L. I. C., ktorý by tento zažalovaný skutok mal prejednať ako priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona o priestupkoch.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).